PHOBOS

Nyhetsblad for Ares – kun for medlemmer

Nr. 354, onsdag 12. mai 2004

REDAKSJONELT

Torsdag 29. april gikk en av våre medredaktører i det herverende organ bort.
Johannes H. Berg var leder for ARES, AU-medlem i Hyperion, styremedlem i Aniara og Arthedain, redaktør for Kretsen, Fannisk Newsletter, medredaktør i Phobos, redaksjonsmedlem i Algernon og Imagonem, og han bekledde en lang rekke andre tillitsverv i ulike foreninger.
Samtisdig var han en god venn som stilte opp der det trengtes, sørget for at alt gled som det skulle, og hadde tid til overs til å slå av en prat med alle.
Men Johannes brente sitt lys i begge ender.
Han døde alt for tidlig, kun 48 år gammel, og han vil bli dypt savnet.

Hva skjer med Phobos i fremtiden?
Vi har vært tre stykker som nominelt har stått bak Phobos. Av disse har altså den mest aktive gått bort, nok et redaksjonsmedlem har innsett at han må prioritere andre fanniske oppgaver foran Phobos, og den tredje har i liten grad vært aktiv i produksjonen av bladet de siste årene.
Det er ikke mye igjen av den gamle redaksjonen, og det kan se ut som om bladet kommer til å bli borte dersom det ikke dukker opp noen nye, unge og arbeidsvillige redaksjonsmedlemmer med et stort lass pågangsmot melder sin interesse.

Årsmøte i Ares – Ungdomsgruppa onsdag 2. juni kl. 19, i klubbens lokaler i Sarpsborggata 7 på Bjølsen.

Til slutt vil vi gratulere mangeårig medlem, og tidligere kasserer i klubben, Sten Hugo Hiller, med en splitter ny, liten datter. Hun kom til verden onsdag 28. april.

Så hvordan er det da å ikke spille spill? Tja - litt kjedelig i lengden kanskje? Når man slutter med spill får man mer tid til andre ting men det er vel ikke så mye annet som er like gøy...

Til slutt

Til slutt i denne usammenhengende teksten vil jeg si at jeg er takknemlig for å ha fått kjenne Johannes. Han spredte mye glede til veldig mange. Jeg slutter meg til det Øystein Sørensen skrev i Aftenposten - vi vil aldri treffe noen som Johannes igjen.

Jon Venbakken

Vår elskede sønn og storebror, vår kjære svoger og snille onkel

Johannes Henrik Berg jr.

født 23. september 1956, sovnet stille inn på Diakonhjemmet 29. april 2004.

Johannes Henrik Julie Alice
Ida Marion og Bjørn
Herman og Marianne
Marion, Astrid
Julie, Helene, Martine

Bisettes fra Ris kirke fredag 7. mai kl. 14.30.

Om ønskes kan det gis et bidrag til Johannes' minnefond for støtte til det norske Science Fiction-miljøet.

Formiddagen torsdag 29 April gikk Johannes H. Berg bort.

Han hadde vært syk lenge men ved godt mot og nesten i full vigør inntil det siste. Han var en pillar i Norsk fandom i mange mange år og vil bli dypt savnet, som en venn og den ressurs person han var. For vår forrening var han alltid vår formann i styret og ledet flere spill og sist en rollespill kampanje. Men de fleste vil nok huske ham også som han som sørget for at vi fikk oss en liten middag for en rimelig penge. Og Arcon, der han hadde en finger med i det meste som foregikk. Ikke minst diskusjonspanel og Auksjonen! Jeg håper de av oss som kjente ham tar seg litt tid til å lese noen av minne ordene lagt inn på nettsiden http://remembrance.fandom.no og kanskje benytter denne sjansen til å legge inn noen ord selv.

Ares og Arcon vil gå videre som tidligere. Selv om tomrommet etter Johannes aldri vil fylles håper jeg at vi gjør hva vi kan likevel. Til hans minne, vår glede og for de som var, er, og kommer til denne hobbyen. Tenk gjerne over hva dere kan gjøre for klubben, Arcon og hobbyen forøvrig. Selv akter jeg å fortsette min oppgave i Ares og stille opp for Arcon med en trippel turnering i strategi spill.

Familen har sagt at de ikke ønsker seg blomster, heller at vi setter inn pengene på et fond i Johannes minne.

Kontonummer: 90010866358
Kontonavn: Johannes H. Bergs minnesfond.

Bisettelsen er i Ris kirke fredag 7 Mai kl.14.30

Etterbisettelsen blir det holdt en mottagelse i Oslo Militære samfunn på Akershus Festning.

I sorg

Fred Førde

Dixi

NEKROLOG, AFTENPOSTEN TIRSDAG 4. MAI 2004.

Johannes H. Berg jr.

Johannes Henrik Berg jr. døde 29. april, 47 år gammel. Han hadde en uhelbredelig kreftsykdom, men slutten kom raskere og bråere enn vi hadde ventet. Johannes var selve drivkraften i det store og varierte fan-miljøet rundt fantastisk litteratur og simuleringsspill her i landet. Men han var mye mer enn det.

Johannes Berg kom fra det man gjerne vil kalle en god familie. Blant sine aner kunne han telle flere fremtredende personer i den norske embedsmannseliten på 1800-tallet. Han hadde usedvanlig rike evner i flere retninger: intellektuelle, sosiale, organisatoriske, nettverksbygging. Som ung mann hadde han veier åpne for mange karrièremuligheter. Han kunne gjort karrière i den akademiske verden, i næringslivet eller i politikken. Men han valgte tidlig bort karrière i konvensjonell forstand. Han var ikke spesielt interessert i penger, rampelys, posisjoner eller status. I stedet viet han mesteparten av sitt voksne liv til å dyrke sine interesser sammen med venner.

I 1974 kom han med i en forening som nettopp var blitt reorganisert: Aniara – Studentenes science fiction-forening. Senere har han vært med på å starte foreninger som Arthedain – Norges Tolkienforening og spillforeningen Ares. Han var med på å arrangere kongresser og festivaler for fans av fantastisk litteratur, rollespill, brettspill og film. I det hele tatt har han vært den sentrale skikkelsen i dette organiserte fanmiljøet i mer enn 25 år. Samtidig sto han bak hundrevis av store sosiale evenementer for venner og medfans. Johannes var helt ualminnelig sosial og inkluderende, og jeg vet ikke hvor mange åpne selskaper han arrangerte i familiens store hus på Vinderen.

Johannes betraktet akademiske fag som en interesse blant flere. Men i perioder prioriterte han også denne interessen, og i 1990-årene gjorde han en betydelig innsats i tilknytning til det store forskningsprosjektet «Utviklingen av en norsk nasjonal identitet».

Johannes var en dannet og lærd person, en som kunne te seg i de forskjelligste sosiale sammenhenger. Viktigere, kanskje, var at han alltid var vennlig, hjelpsom og uegennyttig. Vi vil aldri treffe noen som ham igjen, men vi er glade for at vi fikk kjenne ham.

På vegne av mange venner,
ØYSTEIN SØRENSEN